

BABĂ HÎRCA

Operetă-vrăjitorie
în două acte și trei tablouri

Ediția noastră reproduce textul apărut în volumul Baba Hirca, operă-vrăjitorie în două acte și trei tablouri compusă de d. M. Milo, muzica compusă de d. Capelmaistrul A. Flehtenmaher, Tipografia lui C. A. Rosetti și Vinterhalder, București, 1851.

Ca și în cazul altor tipărituri contemporane, sînt folosite în text literele ă, ȳ, î pentru a nota apartenența acestor sunete la un diftong fie în interiorul cuvîntului, fie între vocala finală a unui cuvînt și vocala inițială a celui următor: bině ai venit, fata ă, să iubiască, vreū. Transcrierea acestor construcții difere de la caz la caz. Ț a fost transcris în cazuri ca: cě oi să fac, bině ai venit, prin e, după o trăsură de unire: ce-oi să fac, bine-ai venit, iar în cazuri ca: fata ă, prin î: fata-i. În schimb î a fost transcris prin e în cazuri ca: iubiască, săriai — iubească, săreai. U a fost redat prin u: oū, vreū, auleū, — ou, vreu, auleu, dar nu a fost transcris în ridicū, oiū și în finala sufixului -oriu scris -ori (sositoriu, cuptoriu).

Scrierea cu ȳ și ȳ cu valoarea î a urmat normele ortografiei actuale. Nu am respectat, de asemeni, nici forme grafice ca seu, zeu, rîzînd, țerani. Greșelile de tipar au fost eliminate.

БАБА ХИРКА

ОПЕРЕТЪ-ВРЪЖТОРИЕ

ДЪН ДОЪ АКТЕ ШИ ТРЕИ ТАБЛОЪРИ

компьсъ де

D. M. Мило.

Музика компьсъ де D. Капелмайстръх

A. ФЛЕХТЕНМАХЕР.

БЪКЪРЕЩІ

Типографія на К. А. Росетти на Винтерхалдер

1851.

Coperta ediției princeps a piesei *Baba Hîrca*

<i>Lascu, tânăr boier subț numele</i>	
de Vlad	D. Bonciu
<i>Baba Hîrca, țigancă vrăjitoare .</i>	D. Millo
<i>Chiosa, țigan, sluga lui Lascu .</i>	D. Teodorini
<i>Gînju, bătrîn pădurari . . . .</i>	D. N. Teodoru
<i>Viorica, fiica lui . . . . .</i>	Dna Gabriela
<i>Ingerul păzitori a Vioricăi . .</i>	Dla Nini Valeri
<i>Bîrzu, bătrîn logodnic a Vioricăi . . . . .</i>	D. Luchian
<i>Dract, țărani, țărance, lăieși, lăieșițe.</i>	

Tabloul I Răpirea — Caru druștelor
 II Vrăjirea — Trunchiul pocit
 III Insoțirea — Dracul biruit

ACTUL I

Teatrul înfățișează o poiană în mijlocul munților, pe poalele cărora, în fund, se vede un mic sat țărănesc; în dreapta privitorilor stă casa lui Gînju Păduraru.

SCENA I

La ridicarea perdelei se aude în depărtare corul țărănilor

Corul

Măi, flăcăi, întoarceți hora.
 Măi, flăcăi, jucați mereu,
 Măi, flăcăi, haideți tot foră,
 Bateți pajiștea mereu.

Vlad, Hîrca, Chiosa

În vreme ce Vlad se uită în fund, unde se aud
giucînd țărani, Hîrca și Chiosa intră giucînd
după corul țărănilor

Vlad (*repezindu-se la ei*): Sfîrșiți, pîngăriților, că mi-ți da
de gol.

Hîrca: Nu te teme, coconășelule, că doar ești cu Hîrca săraca.

Chiosa: Auleu, mîncă-ț-aș ochișorii, da' ai uitat pe Chiosa
Deliu.

Vlad: Strașnic lucru!

Hîrca: Ianca șireclicul. (*Arătîndu-se cu mîndrie.*)

Chiosa: Și voinicia!

Hîrca: Drăcia.

Chiosa: Teșmecheria.

Hîrca: Insovolnicia.

Vlad (*luîndu-i iute de mîini*): Vă zdrobesc.

Hîrca și Chiosa: Am muțit!

Vlad: Un păcat cu diavoli aiștia, nici că s-or stămpăra.

Chiosa și Hîrca: Poruncește.

Vlad: N-auziți, ticăloșilor, acum vine logodnicul cu toată
nunta, să ie pe Viorica, pe scumpa mea Viorică, și nu
vreu, nu vreu, m-ați înțeleș, să se facă însoțirea asta!

Hîrca: Cuconășelule, da' știi mata că eu nu-s babă de acele
care fac însoțiri; eu dispart, învrăjbesc, încurc însoțirile,
asta-i meșteșugul meu, toate fetișoarele care le iau supt
aripioara mea, schimbă mai mulți ibovnici decît cămeși
pe săptămînă.

Chiosa: Să trăiești, Hîrco! Cît or fi pe lume fete sărace ș-amo-
rezați fără dinți, multe trebi de aste mi-i da tu pe mînă.

Vlad: Ah! v-aș da toată averea.

Hîrca (*în parte*): Ț-om șterge-o!

Chiosa (*asemene*): Ț-om sufla-o!

Vlad (urmînd) : Numai să faceți să mă iubească scumpa mea Viorică.

Hîrca : Să te iubească, cei și d-ta cam multe, cuconașule. Mulțumește-te acum deodată să ț-o dăm în mînă.

Chiosa : Te-a ighi¹ ea mai pe urmă, cucoane, te-a ighi ea, că doar nu ești boier degeaba.

Hîrca : Și apoi adică ca la ce dracu slujăște dragostea aceea !

Chiosa : Bine zici, Hîrco, iaca eu, cînd sug pe frumușica sîngeacă de rachiu, nu-i zic iubești-mă, o dau de dușcă și pace ! (*În vremea aceasta Vlad merge la ușa lui Gînju și caută să zărească ceva.*) Știi ce, cuconașule, lasă-mă pe mine, dau buzna în casă, un căluș în gură, ț-o umflu în cîrcă și pe ici mi-i drumu.

Vlad : Te spînzur, cioară, de te-i atinge de Viorica.

Chiosa (cu mirare) : Auleu !

Hîrca : Iaca baragladina ! El se trezește cu ciomagu la potică.

In lături, bălțatule ! Nu așa, cuconășelule, ascultă pe Baba

Hîrca : oi intra eu în casă smerină și sfîntă ca o preuteasă, și din horbă în horbă, i-oi da cercei și cordele, oi duce-o la trăsură și de acolo să te văd, Chioso, ț-o pui în droșcă și să te duci duluță.

Chiosa : Ai văzut calu dracului.

Vlad : Nu vreu, nu vreu, vă zic, s-o luați cu d-a sila, să spărieți biata copilă, s-o vîrîți într-o boală.

Chiosa și Hîrca : D-apoi cum ?

(*Aici s-aude corul țăranilor, cîntînd în depărtare cîntecul întii de la scena întii.*)

Vlad : Vine nunta, să ne depărtăm puțin.

Hîrca și Chiosa : Da' cum să lăsm fata ?

Vlad (îmbrîncindu-i afară) : Lipsiți, că vă mănîncă ciinii. (*Ei ies tustrei în dreapta în fund.*)

---

¹ Iubi.

SCENA III
Bîrzu (intră cîntînd) :

Aria no. 2

Frunză verde,
Verde, verde,
De mi-ți crede.
Crede, crede,
Eu mă-nsor ;
Azi mă-nsor,
Dar mă-nsor,
Zău mă-nsor
C-o puicuță de pădure,
Ochii parcă-s două mure,
Mijlocelul,
Ca inelul,
Și sprînceana
Scris cu pana.
Valeu, valeu, inimioară
Ca murguța zbeară, zbeară.

Oare unde mi-i puicuța că mă usuc pe picioare. M-am furișat de strengarii cei de flăcăi s-o mai văd ; li-i ciudă ghiorlanilor, li-i ciudă ghiorlanilor, li-i ciudă că le suflu florica cea mai mîndră din toată poiana trunchiului. Of, da' unde-i Viorica s-o văd o țîrucă să-mi răcoresc biata inimă. (*El merge la ușa casei și caută doar a vedea pînă crăpăturile ușei.*) Iaca frate, dec ! oi face și eu ca cela : ce-mi văzură ochii că nu văzură nimică. (*Mai uitîndu-se*) Nu-i ! Nu-i !... Nu-i ? Cum nu-i ? oare nu cumva dragostea asta ne-o dat orbu gănelor. (*Frecîndu-se la ochi și aleargînd la ușă de se mai uită.*) Ia să mai vedem !... Vai de mine, nu mă lăsați că pei... Parc-am văzut o lighioaie, ca un soi de bărbat ; oare nu cumva mireasa mea îmi pune flori după urechi... Na, prostu și năucu, de cînd am fost și eu pînă la Ieșu cela, tot frici de acele îmi urlă pînă cap ; doar îi codru asta, nu-i ulița cea mare, doar îi țărancă Viorica, nu-i... Ei ! ia, zău, mai știi păcatu, c-acu, povestea celuia, și țărancele își birligă coada după urechi și își pun bușmachii cu flioncuri. (*Aleargă la ușă și strigă.*) Giorico ! Giorico ! Giorico ! (*Tare și cu mînie.*) Giorico ! Ș-o

fi făcînd cîrlionții! Cîrlionții?... Vai de mine! (*Impingînd ușa s-o deschiză*) Giorico! Las' cîrlionții, nu mai face cîrlionții.

(*Ușa se deschide, el intră în casă.*)

SCENA IV

Viorica

În minutul ce Bîrzu deschide ușa, se vede Viorica coborîndu-se de pe deal c-un buchet de vioarele în mînă. Ea vine pe scenă cîntînd ritur-nela cupletului următor și smulgînd frunze din flori.

Aria no. 3

Tata zice : fată, fată,
Cată bine, cată, cată,
Tu ești slabă ca o floare
Ce de-un suflu cade, moare,
Fii cuminte, fată, fată, } bis
Nu grăbi și cată, cată. }

Viorică, dragă floare,
Noi sîntem ca surioare,
Tu știi numai, tu știi bine
Ce bărbat mi se cuvine,
Pentr-o biată fată, fată, } bis
Surioară, cată, cată. }

SCENA V

Viorica, Bîrzu

Bîrzu (*intră și după ce Viorica a mîntuit rulada*) : Ai văzut privighitoarea bădichei cum își umflă gușița ?

Viorica : Iaca bădica Bîrzu.

Bîrzu (*zicînd și uitîndu-se la dînsa*) : Bădica Bîrzu... Amuțeau

flăcăii pînă codru... Haide, haide, înainte, privighitoareo !...
Ceah, ceah, ceah, mă ghideli în urechi și la inimă...

Viorica : Da' de unde vii dumneata, bădică Bîrzu ?

Bîrzu : De unde ? Ia, pe tine te căutam... Am răscolit toată casa... Mă speriesăm că... Bată-l pustia Ieșu cela, tot bazaconii de-a lui visez.

Viorica : Eu m-am sculat dimineață, dimineață ; am fost la fîntîna cea cu cruce și m-am spălat cu apă ne-ncepută și-apoi am cules aste viorele ca să-mi spuie norocu, ia, așa. (*Arătînd că le-a smuls.*)

Bîrzu : Norocu tău ? Fată hăi, d-apoi nu știi că ne cununăm astăzi ?... Nene Gînju s-a dus de ieri la tîrg să cumpere covrigi și sămit pentru norocu tău. Eu îs norocu tău, fa, Giorico, fa. Așa-i că-i mîndru și giunel norocul tău ?

Viorica : Iaca tata mi-a spus de altfel...

Bîrzu : Ce fel de altfel ?

Viorica : A zis că să-mi mai iau de seamă, să cat bine...

Bîrzu : Ia, fată, ia-mi de seamă, cată bine. Numai tot încet, să nu mă deochi.

Viorica : Tata ci-că ești bătrîn !

Bîrzu (*răsărînd*) : Bătrîn !

Viorica : Și slut !

Bîrzu : Și slut !

Viorica : Și slut !

Bîrzu : Slut ? Auzi ghiuju pîcliș cum își ia fata în rîs.

Aria no. 4

Viorica

Însuratu, ci-că, ci-că,
C-un bătrîn ș-o tinerică
Îi un crin c-un putregai
Trandafirul și un scai.

Bîrzu

Ai văzut, văzut, văzut
Ghiuju pîcliș ce-a făcut.

Viorica

Tata Gînju, ci-că, ci-că,
Un bătrîn pe o fetică
Nu știu cum, nu știu de ci
Dar n-o poate ferici.

Bîrzu

Ai văzut, văzut, văzut
Ghiuju mintea și-a perdut.

Viorica

Și mai zice, încă, zice.

Bîrzu

Ce mai zice, încă, zice ?

Viorica

Cînd bărbatu-i hîd și slut.

Bîrzu

Cînd bărbatu-i hîd și slut ?

Viorica

Vine dracu nevăzut.

Bîrzu

Vine dracu nevăzut !

Viorica

Drege-ntoarce
Nu-ști ce face.

Bîrzu

Drege-ntoarce
Nu-ști ce face.

Viorica

Și copiii lui d'odată
Hăci nu seamăn cu-al lor tată.

Bîrzu

Și copiii lui d'odată
Hăci nu seamăn cu-al lor tată.

Impreună

Cînd bărbatu-i hîd și slut,
etc. etc.

Bîrzu : Auleu, Giorico, și crezi tu povești de-aste ?

Viorica : Apoi așa spune tătuca, mai știu și eu.

Bîrzu : Da' eu nu-s bătrîn, fată hăi... Inca-ncoace, ia fură-mă cu coada ochiului, Giorico !

Viorica : Zău nu ești bătrîn, bădică Bîrzu ?... Va să zică tot ne-om cununa azi.

Bîrzu : Cununa, fată, cununa.

Viorica : Tare-mi pare bine, c-or să-mi puie hobot... și beteală și salba cea de lefți.

Bîrzu (*în parte*) : Uf ! am scăpat de-o frică !

Viorica : Așa-i că mi-or pune salba cea de lefți ?

Bîrzu : Pune, pune, fată hăi... Ia să vezi ce casă o să ținem noi... Ha, ha, ha.

Viorica : Ha, ha, ha, da' cum o să ținem noi casă ?

Bîrzu : Cum ? Ha, ha, ha... îi vedea tu, las'...

Viorica : Cum ?

Bîrzu : Întîi om începe așa... (*O ia în brațe.*)

Viorica : Ei, ce faci bădică ?

Bîrzu : Cindure că ne cununăm.

Viorica : Cindure că ne cununăm ? Ha, ha, ha.

Bîrzu : Ha, ha, ha.

Viorica : Ș-apoi mai cum ?

Bîrzu : Ș-apoi oare cum ? Ș-apoi așa ! (*Vrea s-o sărute.*)

Viorica : Ei, bădică, dă-mi pace !

Bîrzu : Cindure că ne cununăm...

Viorica : Cindure că ne cununăm ?

Bîrzu : Ș-apoi iar așa... (*Iar vrea s-o sărute.*)

Viorica : Ba ia așa... (*Ii dă o palmă.*) Ha, ha, ha...

Bîrzu : Auleu !... Fa, hăi !...

Viorica : Cindure că ne cununăm...

Bîrzu : A, cindure că ne cununăm ? Așa ți-i povestea, las' că ți-o arăta eu...

Viorica : Bădică, dă-mi pace...

Bîrzu : Viorico, șezi să te sărut. (*Alergînd după dînsa.*)

Viorica : Bai ! bai !

Bîrzu : Las' că te-oi prinde eu.

Viorica : Bădică, bădică !

SCENA VI

Cei dinainte, Gînju

Viorica (*alergînd în brațele tătîni-său*): Tătucă, tătucă, iaca bădica Bîrzu nu-mi dă pace.

Bîrzu: Hă, hă, hă, nene socru, da' zău...

Gînju: Ce-i asta, hoțule?

Bîrzu: Mă hîrjoneam o țîrucă cu fata 'mnitale.

Gînju: Nu ț-am spus, măi, că Giorica mea nu-i fată de tîr-goveț... Mă, tu te visezi în Ieșu cela unde ai argățit?

Bîrzu: Moș Gînju, zău numai cît am sărutat-o.

Gînju (*iși leapădă desaga din spate și vine cu bățul amenin-țîndu-l*): Mi-ai sărutat fata înainte de cununie?

Viorica: Numai o dată tătucă, că i-am dat un pumn...

Bîrzu: Ha, ha, ha, m-o pișcat!

Gînju: Să-mi săruți tu fata înainte de cununie? Tu nu știi, măi, că fetele noastre de la munte nu-s c-ale voastre cele din șas, mă! (*Aice s-aude corul țărănilor dinafară.*)

Viorica, Bîrzu: I-auzi, vine nunta.

Gînju: Ei, las'... că te pui la canon acuș. (*Strigînd flăcăii care se văd viînd și urmînd a cînta corul pe deal.*) Ei, băieți, băieți! Incoace la vale! Incoace!

Bîrzu: Nene socru, tătucă, ia lasă șaga!

Gînju: Ba nu, hoțule!

Viorica: Așa ți se cade!

SCENA VII

Cei dinainte, Viorica adormită

Țăranii: Bine-ai venit, moș Gînju!

Gînju: Mulțămim, copiii mei, mulțămim.

Țăranii: Da' pe cînd nunta, moșule?

Gînju: Pe mîini, feții mei.

Toți: Pe mîini?

Ginju : Era s-o fac astăzi, da' vedeți-l pe junelul cel în doi peri de colo, s-o apucat și mi-o sărutat fata înainte de cununie.

Țăranii : Înainte de cununie !

Ginju : Așa potlogari ! El se socoate în munții noștri ca pe ulițele Ieșului.

Țăranii (mirîndu-se) : A !

Ginju : Și vreu să-l pun la canon. În loc de azi, nunta s-a face mâine. Pînă atunce vi-l dau pe mîină, dați-i pe foi cît v-a plăce, că din pricina lui nu-i să nuntiți azi.

Țăranii : Așa !

Bîrzu : Da' zău, bre flăcăi, numai cît am atins-o cu gura.

Țăranii : Las', las'. Ți-om da noi...

Ginju : Așa ! hei, fata mea, intră în casă.

Viorica : Tătucă !

Ginju : În casă.

Bîrzu : Ghiuj hain, ce ești și pleșuv. *(El vrea să iasă repede după Viorica. Țăranii îl apucă. Ginju vîră pe Viorica cu de-a sila în casă și închide ușa. Toți rîd.)*

SCENA VIII

Coru (Țăranii oprind pe Bîrzu) :

Stăi pe loc, stăi pe loc !
Vezi că azi n-ai noroc,
Las' pe noi, las' pe noi !
C-o să-ți dăm, dăm pe foi.

Bîrzu

Ah, Viorico,
Ah, florico !

Corul

Nu-l lăsați, băieți, în casă,
Las' să rabde, lasă, lasă.

Birzu

Dragă puicuță,
Înc-o guriță.

Corul

Ține-i calea să nu treacă,
Las' să rabde înc-o leacă.

Birzu

Aleu, valeu, dați-mi pace,
Măi, ghiorlani, bre, inca-ncoace.
S-o văd numai o țrucă,
S-o zăresc pe-o borticică !

Corul

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Pune-ți pofta-n cui drăguță,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Și te șterge pe guriță.

Împreună

Corul

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Hai să meargă tot așa,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Și să joace hopsasa.¹

Birzu

Oi să întru, voi întra,
Măcar, măcar, de-ți crăpa,
Ia așa, așa, așa,
Dracii, dracii v-or lua.

Ginju (*iese din casă și se uită după țărani cum duc pe Birzu rîzînd*) : Ha, ha, ha, l-am dat pe bună mîină... las' că pînă mîine nu mai dă el cu ochii de Giorica... A să închid și pe giupîneasa mea... (*Închide ușa c-un par.*) Ia așa, de-acu la părintele Macovei. (*Iși ia desaga și iese.*)

---

¹ Probabil : *hop ș-așa !*

Hîrca. Chiosa.

Ei intră, sărind de bucurie

Hîrca : Crișu eu !

Chiosa : Vin' să te sărut, Hîrca dracului, vin' zău, mi-ești dragă, cît ești de pogană, că te-o zămislit iadul și te-a făcut Varzavela, străbuna țiganilor.

Hîrca : Am rămas singuri ! Hai, acu să te văd, Chioso ; tu care-ai scăpat de două ori din spînzurătoare cu ștreangu la gît, să te văd !

Chiosa : Ce vrei, Hîrco ! Iar îți plesnește vro drăcie pîn cap ?

Hîrca : Măi Chioso, să-mi sufli acu pe țaranca asta cu nepusă în masă, să n-aibă vreme să zică valeu.

Chiosa : Auleu ! da boiaru ce-a zice, fa ?

Hîrca : Fă ce-ți zic eu, danciule, cînd a vide-o el acasă la dînsu, i-o părea și lui bine. Să te văd, mo ! am îmbătrînit eu ca să te văd, mo. Am îmbătrînit eu cu boierii, ei mi-o mîncat tinerețile, mo ! Ii cunosc ce poame-s... Ei nu zic fă, dar te bat daca nu faci și le pare bine cînd faci ! Acu, bre !

Chiosa : Las' pe mine că ț-o suflu ca pe-o pană ! *(Merge la ușă și scoate paru ; aici s-aude Viorica, cîntînd din casă „Pe cel deal, pe cel colnic.“ Țiganii stau încremeniți ; după un cuplet, Hîrca s-apropie de ușă și face gesturi vrăjitorești, și glasul Viorichei slăbește pe încetul ș-apoi tace.)* Da' ce vrăjești, Hîrco ?

Hîrca : Țis ! I-am amorțit glăsușorul, de-acu n-a mai cînta, am adormit-o ca pe la miezul nopții !

Chiosa : Hai s-o umflăm ! *(El merge la ușă și vrea s-o strice cu paru ce ține în mînă.)*

Hîrca : Ce faci, Bazaochi, vrei s-o trezești ? Așteaptă că ț-o rădic eu fără huiet. *(Ea vrăjește : ușa casei se deschide și se vede ieșind un pat mic țărănesc, pe care Viorica stă adormită.)*

Cei dinainte, Viorica (adormită)

Chiosa : Bre, că drăcoasă ai mai fost.

Hirca : Hai, iaca bucățică de împărat, s-o sorbi cu lingura, ia să vezi parăluțe ce-oi să câștig de acu.

Chiosa : Da' ian ascultă, Hîrco, să-mi dai și mie parale, tătucă.

Hirca (*fără să-l asculte*) : Cu dînsa am să mănînc starea lui Lascu.

Chiosa : Da' eu n-oi să mănînc nimică, fa ?

Hirca (*asemenea*) : Și pe urmă, hareci ! Cine-a da mai mult. Ha s-o umflăm. (*Ea vrea să o ia.*)

Chiosa : Nu pune gionata, Hîrco, că ț-o rup ! Vrei să mă gioci pe degite ? Mie ce-mi dai ?

Hirca : Ia, o para cu bortă.

Chiosa : Așa !... că dar nu-i lua fata !

Hirca : Ce spui, mo ?

Chiosa : Nu-i lua-o, Hîrco !

Hirca : Chioso, nu te pune cu mine, Chioso, că-i da peste dracu !

Chiosa : Nu ț-o dau, Hîrco, nu ț-o dau. (*El ține pe Viorica.*)

Hirca : Nu ? Așteaptă ! (*Hirca îl împinge dîndu-i o palmă. Chiosa se învîrtește în loc și stă încremenit ca o statuă.*) Mai pune-te altă dată în cîrcă c-o vrăjitoare !... de-acu îi a mea fata.

Aria no. 6

A bine-mi pare !

Fata-i a mea !

Ș-am să fac stare

Și bani cu ea !

Ha, ha, ha, ha. (*Ea joacă.*)

Frunză verde măcieș,

Am să-mi duc fata la Ieși ;

Să-i fac fustă largă, creață,

C-a cucoanelor de scoarță,

Să-i pun roș și suliman,

Să-i bat doba la meidan.

Oleoleo, măi feți de lele,

Cum oi să vă rup de pele !

Oleoleo, cotei de soi,
Ce foc oi s-arunc în voi.
A! bine-mi pare!
etc. etc.

SCENA XI

Hîrca, Chiosa încremenit, Vlad, Viorica adormită

Vlad (*alergînd*): Ce văz, Dumnezeule!... Viorica! Ce faceți tîlharilor aice? (*El dă o palmă lui Chiosa care, învîrtindu-se, se trezește.*)

Chiosa: M-o dezvrăjit! Bogdaprosti cucoane, că m-ai scos din fermec!

Vlad: Da' ce v-ați apucat, împelițaților?

Chiosa: Ia, Hîrca, cucoane, a scos pe biata Viorica cu vrăjile ei.

Hîrca: Nu m-ai adus aice, ca să ț-o dau pe mîină? Lasă-mă să fac ce știu eu! (*Vrea să ia pe Viorica.*)

Vlad: Să nu te atingi, cioară, că-ți zdrobesc ciolanele. Știi că și eu am vrajă pentru țigani.

Hîrca: Atîta pagubă cît și dobîndă.

Vlad (*uitîndu-se la Viorica*): Cît e de frumoasă, ce chip în-geresc! (*Hîrchei.*) Tu ai adormit-o, trezește-o acu degrab'.

Hîrca: Ai zis să nu m-ating de dînsa!

Vlad: Trezește-o, îți zic!

Hîrca: Ei, dați-vă dar în lături! (*Ei se dau dinapoia Viorichei, Hîrca vrăjește, Viorica începe a se trezi.*)

Viorica (*se scoală încet, patul se duce iar în casă*): A! oare unde mă aflu?

Aria no. 7

Doamne, Doamne, oar'ce simt?

A! mi-i capul amețit!

Unde mă aflu, unde sînt?

Parcă, parc-am adormit.

Nu știu bine, nu știu zău,

Poate-un vis m-a amăgit,

Parcă, astăzi, astăzi eu,

Dar era să mă mărit!

Viorica

Apoi dară oar'ce simt !
Nu știu parc-am adormit !
Unde mă aflu, unde sînt,
Poate-un vis, m-a amețit !

Vlad

Doamne, Doamne, oar'ce simt !
Cînd o văz îs prăpădit !
Nu-șt' ce fac, nici unde sînt,
De-aș putea a fi iubit.

Hîrca și Chiosa

Iaca, iaca, oăre-ce vînt,
Pe boierul l-au pălit,
El socoate c-un cuvînt,
Fără silă a fi iubit !

Viorica (*văzîndu-și casa*) : A ! ba nu, slavă Domnului ! Iaca, iaca casa noastră... da' nu știu de ce mi-i frică ; mă tem și... (*Voind a intra în casă.*)

Vlad (*alergînd la ea*) : Nu te teme, scumpa mea Viorico ! Tu ai de acum un prietin, un apărători.

Viorica : Da' cine ești dumneata ?

Chiosa : Ia un boier, fată hăi !

Viorica : Un boier ?

Vlad (*încet Chiosei*) : Ticălosule ! (*Vioricăi.*) Nu, dragă Viorico ! eu sînt un țăran, însă cu stare, cu avere, și voiesc a-ți face fericirea.

Viorica : Dumneata ?!

Vlad : Dar Viorico ! eu vînam pîn pădurile aste și, cum te-am văzut, inima mea s-a aprins de dragoste pentru tine.

Viorica : Pentru mine ? D-apoi nu ești din sat de la noi.

Hîrca : Ii plesnesc măselele de dorul tău, fetico !

Vlad : Am aflat că vreau să te mărite, să te dea după un țăran bătrîn, pe care nu-l poți iubi, și iată-mă-s, vin să-ți spun că te iubesc, te iubesc din suflet ! Pentru tine îmi las țărania, îmi las satul, ș-om merge la Ieși, unde, cu starea mea, am să te fac mai împodobită decît toate cocoanele. Vin' să te scap de Bîrzu, vin' cu mine, hai să fugim !

Hîrca : Te-a coperi cu petre scumpe și cu mărgăritari.

Chiosa : Te-a polei cu aur, fetică.

Viorica : Eu să-mi las pe tata, pe logodnicul ! D-apoi eu astăzi mă cunun ! Bai, bai, nu vă cunosc.

Vlad : Viorico ! te iubesc ! Logodnicul tău îi bătrîn, fără stare ; vino, vino, îi fi fericită.

Chiosa : Ia să vezi ce straie frumoase o să-ți dăm !

Viorica (cu bucurie) : Straie frumoase ! cercei de aur ! A !
(*Schimbind*) Bai ! Bai ! Pe bădica Bîrzu îl cunosc, dar de dumneata parcă mă tem.

Vlad (desnădejduit și încet Hîrchei) : Fă-i ceva Hîrco ! Vrăjește-o !

Hîrca (încet lui Vlad) : Acuș, așteaptă !... (*Tare.*) Giorico, fata mea, da' ia uită-te înoace la mătușa, să vezi ce pupuică ță-a da bunica, privește ! (*Aici iese din pămînt două cartoane cu o capelă, un șal, cercei și altele.*) Iaca ce-ți dăruim numai să vii cu noi. Privește.

Viorica (alergînd cu bucurie de la un carton la altul) : A ! ce frumoase lucruri, cîtu-s de mîndre. Da' asta ce-i ?

Hîrca : O capelă.

Viorica : O capelă !... Dar aste ? Dar aste ? Cît îs de mîndre !
Și mi le dai mie toate ?

Vlad : Toate, Viorico ! Și încă mai multe, numai să vii cu mine.

Hîrca : Și îi să fii frumoasă, frumoasă... ca o împărăteasă ; îi merge la baluri boierești cu capela pe ureche, și cu șalul într-un umăr, ia așa, privește !... (*Ea ia din carton șalul și capela și le pune.*)

Aria no. 8

Cu capela cam drăcească
Și cu șalul tîrîind,
Stîlcind biata franțuzească,
Și din șolduri tot foind !
A ! bonjur, bonjur, ma bel,

Coma, coma, vu portez ¹ ;
 • Poftim, poftim la cadrul, } bis
 La cadrul, cadrul franțez ! }
 (*Ea joacă cadrul.*)

Ai văzut, ma șer ², cu asta ț-am fript cerga.

Viorica : Trebuie să fie tare mîndru pe acolo, pe unde spui d-ta ; d-apoi geaba-i, nu-i pentru mine, eu nu înțeleg veselile acele boierești, eu-s o proastă, o țarancă. Mie mi-i draguță căsuța asta cu stuh, pădurea unde m-am născut și în toate duminecile, după biserică, noi fetele ne punem și jucăm cu flăcăii în poiana asta :

Cu cordele mîndre-n giță,
 Noi fetițele jucăm,
 În poiana as'mîndruță,
 Toată ziua ropotăm,
 Cu flăcăi cu brîne late
 Toți cu plete, toți de soi,
 Așa joc fetele toate, }
 Ș-înainte ș-înapoi. } bis
 (*Ea joacă moldoveneste.*)

Vlad : Minunat, Viorico ! Minunat !

Hîrca (*picarisită*) : Da' bine, soro, pesemne, n-ai luat seama la greațurile ³ mele !... da' ia uită-te și te miră !...

Împreună

Hîrca, Chiosa
 Cu capela, etc. etc.

Vlad, Viorica
 Cu cordele, etc. etc.

(*La sfîrșitul cupletului, Hîrca joacă cu Chiosa cadrul. Viorica cu Vlad de brîu.*)

Vlad : Viorico ! sufletul meu, vin' cu mine.

Viorica : Bai, zău !

Hîrca : Fată hăi, da' nu-ți lepăda norocu !

¹ Bună ziua, bună ziua, frumoasa mea, ce mai, ce mai faci (fr. *bonjour, bonjour, ma belle, comment, comment vous portez*).

² Draga mea (fr. *ma chère*).

³ Grațiile.

Chiosa : Auleu ! da' hai mânca-ț-aș ochii !

(*Aice s-aud țărani cîntînd corul de la scena întîi.*)

Vlad, Hirca, Chiosa : I-auzi-i vin...

Viorica : Vine nunta !... vine nunta !...

Tustrei : Ce-o să facem ?

Viorica : Vine nunta ! bine-mi pare, acuș vin druștele să mă ia, să-mi puie hobotu, să mă ducă la cununie ! Bine-mi pare. (*Sărînd de bucurie.*)

Vlad (*căzînd în genuchi*) : Viorico ! iată-mă-s în genunchi, te rog, vin' să fugim !

Viorica : Cînd vine nunta cu druștele, bai ! bai !

Hirca : Dehes ! da' ce-o mai poftiți atîta, cuconășelule ! Acu, Chioso, umfl-o și la trăsură !

Viorica (*speriată*) : Pe mine !

Vlad : Nu vreu, nu vreu, vă zic !

Hirca : Da' las', cuconășelule, ai văzut năzuroasa, parcă-i cucoană mare. Chioso, să te văd !

Viorica (*îngrozită*) : Vai de mine !

Chiosa (*suflecîndu-și mînicele*) : Las-o, că nici n-atinge ! într-un buc ț-o suflu fuga. (*Se repede, ia pe Viorica, ș-o duce pînă în fundul scenei.*)

Viorica (*luptîndu-se*) : Nu mă lăsați ! nu mă lăsați !

Vlad (*oprindu-l*) : Te omor, tilharule !

SCENA XII

Cei dinainte. Birzu, Gînju

La intrarea corului, țigani las pe Viorica și aleargă la trunchiul de copaci ; străiele lor se schimbă și ei se arăt, Hirca ca o lăieșiță cu o dairea în mînă și Chiosa ca un scripcar lăieș. Ei se fac că cîntă

Corul (*intrînd*)

Dar ce este ? ce-ntîmplare ?
Ce strigi dragă așa tare ?
Ce-ai pățit ? de ce ți-i frică ?
Spune, spune, Viorică !

Bîrzu

Spune, draga mea puicuță,
La bădiță-tău Bîrzuță...

Gînju

Dar ce ai, scumpa mea fată ?
Lîngă tine sîntem iată !

Corul

Dar ce este ? Ce-nîmplare ? } bis
etc. etc.

Bîrzu : Puiculiță, sufletele, ce te-ai speriat mata așa ?

Viorica : Ah ! nu știu... nu.

Gînju : Ai văzut ceva, fata mea ?...

Bîrzu (*văzînd pe Vlad șiînd pe Viorica*) : Da' dumneata cine ești ? ce cauți ? ce vrei ? ce-ai venit ? de unde ?...

Viorica (*aducîndu-și aminte aleargă la Hirca și la Chiosa*) : Ia ăștia a umblat să mă fure. (*Uitîndu-se la ei și necunoscîndu-i.*) Ba nu, nu, nu-s ăștia... da' unde-s aceia.. (*Uitîndu-se.*)

Vlad : I-am izgonit eu ca pe niște ticăloși. (*Uitîndu-se la țigani cu mînie.*)

Gînju (*lui Vlad*) : Dar dumneata cine ești ?

Vlad : Eu ? Eu sînt vărul mirelui.

Bîrzu : Vărul meu !... iaca frate !

Vlad : Da' ce nu mă cunoști, măi vere ?... Ți-aduci aminte... știi... colo... unde... cînd... iaca nu te mai face acu.

Bîrzu : A ! a ! așa, colo. (*In parte.*) Nu-mi aduc aminte.

Vlad : Eu-s acela ! Ți-am auzit de nuntă ș-am alergat să te sărut... să... vin să te sărut, măi vere. (*Il ia iute și-l îmbrățișează.*)

Bîrzu (*înădușit*) : Ei vere, mă-năduși, vere, vere...

Vlad : Vlad... ce ? mi-ai uitat și numele ?

Bîrzu : Ba nu, vere... Vlad... (*In parte.*) Să mă ia naiba de-l cunosc ; de unde a ieșit cimotoia asta ?

Vlad : Și știind c-aici n-aveți scripcari, v-am adus cei mai buni din sat de la noi.

Bîrzu : Ne-ai adus scripcari !... ei să trăiești, măi vere. (*In parte.*) Ei, apoi dar mi-i văr ! (*Tare.*) Scripcari, băieți ! iaca scripcari, niște balauri frumusei ca fundul ceaunului.

Toți : Scripcari ! scripcari ! la joc băieți !

Bîrzu : Nene socru, hai zău să facem nunta azi. Mare hain mai ești... pentru o guriță mai înainte ori mai pe urmă...

Gînju : Ba nu, ba nu, tu te-ai grăbit, tu te-ai pripit !

Toți (*rid*) : Ha, ha, ha...

Bîrzu : Dă-ne dar voie să jucăm o țrucă.

Gînju : Ei, fie. Haide !

Bîrzu : Să trăiești, nene socru. Trage țigane ca la ușa cortului ! (*Țiganiii joacă din instrumentele lor.*) Bre, iaca druștele, druștele vin. (*Toți chiuie, aleargă înaintea druștilor. Aici intră pe scenă un car cu doi boi, împodobiți la cap și aduși de un vornicel cu bățul cu naframă. În car sînt patru țărance druște ; iau pe mireasă, o pun în car cu druștele, toți încongiură carul și dănțuiesc de mîină. Pe Bîrzul nu-l vreau să-l ia în rînd ; el aleargă împregiur, toți îl împing ; țiganiii dinaintea scenei cîntă cupletul următor pe o arie de danț.*)

Final no. 1

Chiosa

Frunză verde, lemn uscat,

Hirca

Bată-l cucu de bărbat !

Chiosa

Frunză verde, lemn de soc,
Am să-l pun subț oboroc !

¹ Lipsește numărul cupletului.

Hirca

Să-l îngraș ca pe-un boboc,
Și să-l frig, să-l frig la foc.

Impreună

Să-l îngraș ca pe-un boboc,
Și să-l frig, să-l frig la foc.

ACTUL II

SCENA I

Corul lăieșilor

Tanana, aftanana,
Dabulichî țustmanda !
Șinca teteo, șinca mo,
Dabulichî șoșmando !

Un lăieș

Si traiască țiganu,
Cît i-a bate ciocanu,
Cît a face cioara car,
Cît a trăi stanca-n par.

Corul

Tanana, aftanana, etc. etc.

SCENA II

Lăieșii, Hirca, Chiosa

Hirca intră supărată; ea se preumblă urmată
de Chiosa în vreme ce corul urmează

Un lăieș

Noi țigani cu meșteșug,
Și traim tot din belșug
Cît or fi curcani pin sat,
Și farina de furat.

Corul

Tanana, aftanana
etc. etc.

Chiosa (*oprint pe Hîrca*): Hîrco! Hîrco! nu te mai sclifosi, că mă rupi în coș.

Hîrca (*cu oftare comică*): Of! Chioso! Chioso! tare mi-i lapte acru la inimă.

Chiosa: Las-acu, fa, hăi, nu-ți mai înăcri sufletu!

Hîrca: Să-mi vie mie de hac o țarancă proastă! Ei! îmi vine să dau cu pumnul în cap.

Chiosa: Auleu Hîrco! da' dă-le blende, dă să te vād... O leac' de chef, Hîrco, hlizește o leacă la bădica, ia hlizește, hlizește... (*Hîrca ride.*) Ai hlizit, ai hlizit, Hîrco mocîrco!

Hîrca (*cu explozie de plîns*): Geaba-i, geaba-i! ne-o pus în cofă romînca. (*Ea cade în brațele Chiosei.*)

Chiosa (*știind pe Hîrca și plîngînd și el*): A! a! ne-o pus în cofă, ne-o pus.

Hîrca (*smincindu-se iute din brațele Chiosei*): Chioso! o lulea, o lulea, să trag, că mi s-a uscat gușturu de alean!

Chiosa (*alergînd în fund către lăieși*): O lulea dancilor, o lulea aprinsă pentru Hîrca mocîrca.

Bulubașa: Na ciubeica mea!

Țiganii: Ba a mea! ba a mea! ba a mea!

Bulubașa: Corcman moi, eu sint Bulubașă! na Chioso ciubeica lui Bulubașă. (*El dă lui Chiosa o mică pipă țigănească.*) Să traiască Hîrca vrăjitoarea! (*Către lăieși.*) Strigați, moi!

Toți: Să trăiască Hîrca vrăjitoarea!

Hîrca (*către lăieșii care o încongiură*): Fire-ați blagoveștiți dancii Hîrcăi. (*Bulubașii de la care a luat ciubeica.*) Un cărbune, Bulubașă, un cărbune pentru Hîrca, nazîra voastră.

Bulubașa: Ține, Hîrco, ține, răcorește-ți inima! da' ce ești așa de opărită și de batogită?

Hîrca: Am scăpat romînca, mo!

Bulubașa: Da' n-o lăsa, fa!

Chiosa: Să n-o lăsăm, fa!

Hîrca: Că bine zici!

Bulubașa: Ține-ți firea.

Chiosa: Nu te da, Hîrco!

Hîrca: Hai să fie!

Chiosa: Știi ce, Hîrco? Ia cată-ți norocu, ia trage o leacă bobii.

Bulubașa: Bobii, fa!

Hîrca: Dați-mi o sită și niște grăunțe. (*Bulubașa îi aduce ce*

cere. Către lăieși.) Ian ascultați, procleților și balțaților,
știți voi că eu vă sînt bunica voastră? Să nu lăsați pe
Hîrca, mo! cînd voi zice: amanda mo! la par mo! la par!,
să nu lăsați Hîrca nici în ruptu capului!

Toți: Las' pe noi, Hîrco!

Hîrca: La bobi! la bobi! să te văd noroace drace.

Aria no. 2

Corul

Bobii hai, bobii na,
Trage-i
Să vedem, Hîrco fa,
Dancii,
Noroc bun de ți-or da,
Dracii.

Hîrca

Hau pe dealuri, hau pin gropi!
Patruzeci și unu bobi!
Așa cum vă încolțiți,
Cum puteți ca să rodiți.
Cînd pe dealuri, cînd pin gropi,
Patruzeci și unu bobi,
Bine știți, bine gîciți,
Bine mie să-mi vrăjiți!

Corul

Hau pe dealuri, hau pin gropi!

Hîrca (urmînd)

Patruzeci și unu bobi!
De-ți plini ce-mi zice gîndu.
Să ieșiți tot fără soți,
Să cădeți în trei și unu,
Și-n treisprece bobii toți.

Toți

Hau pe dealuri, hau pin gropi,
Patruzeci și unu bobi!

Hîrca : Inca-ncoa, dancilor și nu suflați. (*Căutînd în bobi*) Iaca, teteo, vedeți voi!... doi și unu, doi și unu... îndoială... îndoială!... o s-avem horbe, o să ne ciondănim, o să ne lup-tăm, amarnic cu romînca pădurarului... (*Cu țipet de spaimă.*) Auleu!

Lăieșii : Ce este, Hîrco?

Hîrca (*speriată*) : Auleu, tătucă! ce-mi văzură ochii... patru și patru, moi... patru și patru!

Lăieșii : Patru și patru!

Hîrca : Soîrbă de moarte... soîrbă de moarte cade... iaca vrăj-mașu... vrăjmașu... vrăjmașu iaca parcă iese din fundu pă-mîntului.

Lăieșii (*cu întristare*) : Auleu, Hîrco!

Hîrca (*cu iuțeală*) : Țăs! iaca izbîndă... trei și unu, trei și unu, și cu bob în prag!... izbîndă, dancilor!

Lăieșii (*sculîndu-se iute și cu bucurie*) : Si traiești, Hîrco!

Hîrca (*sculîndu-se asemenea cu Chiosa care urmează a-i ține sita*) : O picat romînca... iaca și Lascu... cu bob sositori!

Lăieșii : Bob sositor!

Hîrca : Iaca vine, iaca vine Lascu... ne cade în cîngile noastre; în lături, balțașilor, că iaca întră... întră Lascu... bobul sosi-tori!

Lăieșii (*trăgîndu-se încet spre fund*) : Bob sositor, mo! bob so-sitori!

Hîrca

Vedeți voi dancilor?

Cată-l!

Bobul meu sositor

Iată-l!

Fermecul vrăjilor

Bată-l!

Vlad, Hîrca, Chiosa.

Aici Vlad iese din casa lui Gînju

Hîrca (*către Chiosa*): Ia privește, citu-i de amărit! ne-a picat în mîină...

Chiosa (*încet Hîrcăi*): Las' pe noi!

Vlad (*către el*): Ah! ce-oi să fac! Ea nu voiește, nu voiește, ș-acum se face nunta și n-am pe nimeni, nici un ajutor!

Hîrca (*care s-a apropiat încet de Vlad*): Dar eu ce sînt cocoșelule?

Chiosa (*asemenea*): Ai uitat pe Chiosa Deliu?

Vlad (*amînduror, apucîndu-i de mîină*): Ah! Hîrco, Chioso, nu mă lăsați, c-o iubesc mai presus de gîndire.

Chiosa: De ce nu m-ai lăsat cucoșelule, să ț-o umflu în cîrcă?

Hîrca: Da ce n-ai vrut să ț-o ridic pe sus cu farmecile mele, săracile.

Vlad: O! la ce ar sluji sila, la ce-ar sluji răpirea, cînd ea nu vrea de mine; ca să mă urască, ca să mă blesteme toată viața ei.

Hîrca: Mititelule!

Chiosa: Coconășelule!

Vlad (*mergînd pe un trunchi de copaci în dreapta*): Ah! cît sînt de nenorocit! (*El plînge.*)

Hîrca (*după el*): Da' nu plînge, mîncă-ț-aș ochișorii, că-mi sfîrîie inima...

Chiosa (*asemene, ei se pun în genuchi, unul de o parte și altul de cealaltă parte a lui Vlad*): Auleu! da' ține-ți firea! (*Apucînd în brațe picioarele lui Vlad.*) Stăpînule și mișos-tivule, sărut tîlpile.

Hîrca: Dabulichii, mo! Hăci, cîrîitule... Dar numai frămînta pe coconășelu... (*Ea împinge pe Chiosa.*)

Chiosa: Dec! ce-mi văzură ochii.

Hîrca: Pei, pîngăritule, și nu te atinge de lucefărul meu, că eu l-am crescut.

Chiosa (*puindu-se grecește lângă Vlad*): Iaca, frate, cloanța.

Hîrca (*înduioșindu-se și cu plîns lui Vlad*): Puișoru mamei! ghiocu mătușei! nu mai suspina, ia uite încoa să-ți spuie Hîrca oarecică... Eu te-am crescut... și te-am legănat... știi mata cum te goglea Hîrca săraca.

Inca-ncoa la biata Hîrcă,
 Duducachi mititel,
 Eu, știi, te-am purtat în cârcă
 Pîn' ce-ai fost un voinicel.
 Dancii mi-am trîntit în șatră
 Și eu gingaș te-am crescut,
 Știi, puneam ulica-n vatră,
 Și de libov Ț-am făcut!
 Of, of, of, și auleu,
 Nu mai plînge, dragul meu. } bis

Chiosa : Iaca cotoroața clanța, parcă numai ea o slujit pe boierul !... Da' fă încolo, cața de prisacă ! (*El împinge pe Hîrca.*)

Hîrca : Da' șezi, mo, că te oîrlesc !

Chiosa

Ian' cu ochiu-oleac' mă fură ;
 Ce ? pe Chiosa l-ai uitat ?
 Eu Ț-am pus ciubeica-n gură
 Eu te-am dus întii pîn' sat !
 Ț-ad-aminte cu bădica
 Cîte garduri mai săream ;
 Iți rupeam, știi, cărticica
 Și pe dascăli Ț-i goneam.
 Of, of, of, și auleu,
 Nu mai plînge, dragul meu. } bis

Hîrca (*împingînd pe Chiosa*) : Mare trebi mai făceai ! Da' du-te la naiba !

Chiosa (*asemenea*) : Da' pei tu, cotoroața !

Hîrca (*asemenea*) : Ba tu !

Chiosa (*asemenea*) : Ba tu !

Vlad (*sculîndu-se iute dintre dînșii și rîzînd cu hohot*) : Ha, ha, ha, mă faceți de rîd cu lacrămile în ochi.

Hîrca, Chiosa : Auleu ! o rîs cuconașu ! (*Sărînd amîndoi și viînd iute lîngă Vlad.*) O rîs !

Hîrca : Să trăiești mititelule ; așa mi-i drag să te văd !

Chiosa : Da' dă scîrba la pustia !

Vlad : Ah ! cînd m-ar iubi Viorica !

Hîrca : Ştii ce, cuconăşelule ? Ți-o fac eu să te iubească.

Vlad : Cum se poate ?

Chiosa : Să te văd, Hîrco !

Hîrca : D-apoi dar nu-s degeaba Hîrca vrăjitoare.

Vlad : Hîrco ! Numai să nu-i faci vrun rău.

Hîrca : Nici n-o ating. Ii s-o vezi picîndu-ți la picioare de dragoste.

Vlad : Hîrco, Hîrco ! Ți-oi da ce-i cere.

Hîrca : Am s-o fac să-ți cadă belea, să-ți saie-n gît. Hai, lăsați-mă singură că am să răstorn lumea și să tulbur pămîntul în coș, numai păziți să nu vie nimeni.

Vlad : Mă duc să-i țin de vorbă în casă. *(El iese.)*

Hîrca : Tu, Chioso, ia lăieșii și-mi păzește poiana.

Chiosa : Las' pe mine, Hîrco. *(Chiosa merge în fund la corturi, ia lăieșii și pune străji în vremea celor dintii frase a Hîrcăi.)*

SCENA IV

Hîrca, pe urmă două Țigance.

După depărtarea Chiosei, Hîrca își ia dăireaoa după trunchi, și se plimbă desperată împregiurul lui

Acu să te văd, vrăjile mele, să vîrîți zece draci în inima romîncei !... Săriți, spînzurații iadului, acu vă-i vremea să v-arătați... Amanda dabulichii ! *(Ea face împregiurul trunchiului gesturi de vrăjitorie, bate din दौरा, s-aude tunînd. Scena se întunecă, se vede fulgerul și s-aude un sunet de lanțuri subt scenă.)*

Aria no. 4

Corul dracilor (subt pămînt)

Inca sosim,
Inca zberăm,
La vorba ta
Iute, inca.

Sosim, sosim,
Zberăm, zberăm,
La vorba ta,
Inca, inca.

(In vremea corului, Hîrca strigă cu glas mare :)

Acu, aice!... să vă văd! șinca, mo. *(La sfîrșitul corului, Hîrca bate din dairea. Trunchiul se deschide și pe loc iese din el doi drăcușori care aleargă giucînd împregiurul Hîrcăii.)* Să trăiți, dancii tetei, ce n-ați venit mai degrabă?... să vă bat acu cu mătura aprinsă. Ce face danciu cel bătrîn? șade-n va-tră și bea tiutiun, așa-i?... Da' ce dracu mi-o trîmes așa draci feșteliți? Bre! da' negri sînteți, mai întunecați decît tăciunele. Da' na, ștergeți-vă la nas, bre, că rău vă mai poartă de grijă. Ei las' că vă spoiesc eu acuș de nu v-or cunoaște!... *(Strigînd în fund la lăieși.)* Gahițo! Iftinco! Un cazan, fa, hăi, un cazan încoace! *(Către draci.)* Ia să vedeți cum oiu să vă ghilescu eu de mindru, am să vă pui la leșiat, să vă ferb la cazan! *(Dracii se sperie și dau un țipet sălbatec.)* Țis! să nu cîrcniți că vă sucesc gîtu!... ia să vedeți ce pupuică am să fac din voi, am să scot un înger, un făt-frumos cu păru de aur! O! da' ștergeți-vă la nas, trîntorii dracului... *(Aici țigancele chemate de Hîrca aduc un cazan mare și îl pun în mijlocul scenei.)* Ia luați-mi acu pe pușorii ăștia și foran cazan. La cazan acu! *(Dracii țipă și fug.)* Prindeți-i de cornițe, prindeți-i și, la lăute, la lăute. *(Țigancele prind dracii și îi aduc.)* Știobîlc, înăuntru, știobîlc aiee!

(Țigancele bag pe drăcușori în cazan unu cîte unu; dracii se zbuciumă și țipă.)

Aria no. 5

Să-i spălați,
Să-i frecați,
Ca pe dinșii să-i zoliți.
Hai, haideti,
Leșeți,
Și de pele să-i jupiți.

(In vremea cupletului, țigancele aduc două cofe cu apă și varsă în cazan peste draci.)

Din doi draci,
Din doi danci,

- Negri ca un tăciunaș,
     Să-mi lucrez,
     Să-mi durez,
 Un drăguț de îngeraș !
     Puișor
     De amor,
 Ochișorii mânca-ț-aș !
     Haide, hai !
     Iute sai
     Vin' la mama, îngeraș ! } bis

(In vremea astui cuplect, Hîrca a mestecat în cazan c-un melesteu și țigancele trîntite la pămînt au suflat în foi supt cazan și la sfîrșit Hîrca și țigancele scot din cazan un îngeraș.)

SCENA V

Hîrca, Ingerașul

Țigancele iau cazanul și se duc în cort. Ingerașu
 sare iute din mîinele Hîrcăi

Ingerașu (la sine) : A ! iată-mă-s ! De acu, las', Hîrco, las', să te ții bine !

Hîrca : Iaca, iaca, pușchiu și pelivanu ! Abia l-am scos din găoace, ș-îi vine a zburda !... Vin' încoace la mama, titirezule, vin. *(Ingerul se ferește de dînsa.)* Deches, s-a fudulit gîngania, a prins mămăliga la coajă... Da' vin' încoace, trîntore. *(Îl ia de mîină.)* Că eu nu te-am plămădit de flori de cuc... Am să te pui la lucru, ia-ți săgețile. Unde ți-s săgețile?... N-ai?... Amoru fără săgeți, ca țiganu fără ciocan ! Las' că te împodobesc eu acuș. *(Ea bate din dairea și pe loc iese din pămînt pe o tîpsie o tolbă cu săgeți.)* A ! bine, ia să, le văd, ascuțitu-le-a cumsecade?... Iaca ! tot lucru țigănesc ! Ei, pentru tine îs bune, după sac și peticul. Na, ține și ia seama ce-ți spun eu !... o să vie acuș o țarancă — s-o străpungi cu săgețile tale, m-ai auzit ?

Ingerul (întinzînd săgeata asupra Hîrcăi) : Cum ? Așa ?... Iaca !

Hîrca : Da' nu pe mine, trîntore. *(Țiindu-se de inimă.)* Auleu, da' astîmpără-te ! Da' nu-mi face de dragoste ! Valeu ! Of ! Că frumușal e !

Ingerul : Aşa-i că ți-am fript cerguța !

Hîrca : Of ! îmi sfîrșie inima... Ei, dacă-i așa, oi să te sărut !
oi să te sărut ! (*Vrea să-l prinză.*)

Ingerul : Da' vorbă-i ! (*Fuge.*)

Hîrca : Las', lăs'. (*Ei iese fugînd.*)

SCENA IV

Viorica, Birzu

Ei intră ținîndu-se de braț și sărînd

Aria no. 6

Impreună

Hai să meargă, meargă !
S-au trecut de șagă,
Azi popa ne leagă,
Dragă, dragă, dragă
S-o trecut de șagă,
Azi popa ne leagă } bis

(*Impingîndu-se cu umărul unul pe altul.*)

Bîrzu

Și de acu fa, hăi !...

Viorica

Las' pe mine, măi !

Bîrzu

Am să fiu cam rău.

Viorica

Eu is pop-a tău !

Bîrzu

Eu îți sînt bărbat !

Viorica

Eu te-am înjugat !

Bîrzu

Ș-amar te-oi purta.

Viorica

Vai de pelea ta.

Impreună

Hai să meargă, meargă !
etc. etc.

Bîrzu : Ei, bravo, bravo, vrea să zică, îi să fii de acu nevasta mea ?

Viorica : Și dumneata bărbățul meu !

Bîrzu : De-acu pace ! Nu ne mai strică nunta nenea Gînju pentru-o biată guriță !

Viorica : Dacă apoi, zău, aș plînge de ciudă.

Bîrzu : Știi ce, fă, hăi ?

Viorica : Ce, bădică ?

Bîrzu : Nu gîcești tu, fa ?

Viorica : Da' nu, zău !

Bîrzu : Ei, ia las' !

Viorica : Ba zău, nu !

Bîrzu : Hai să venim de hac lui nene Gînju ! Dă-mi o guriță.

Viorica : O guriță ?

Bîrzu : Nu ne vede nimeni.

Viorica : Oare nu ne vede nime ?

Bîrzu (*sărutînd-o*) : Ia așa ! Vezi tu că mă iubești Viorico !
Ți-am spus eu că-i să mă iubești, fa hăi.

Viorica : Da' zău mi-ești drag, bădică. D-ta mă tot faci să rîd...
Da' flăcău cela, Vlad... îmi spune niște vorbe așa de ciudate, că zău, parcă mi-i frică de dînsul.

Bîrzu : Da' eu, așa-i, ți-am picat tronc la inimă ! Așa-i ?

Viorica : Hă, hă, hă, de d-ta nu mă tem. Iaca vezi ! (*Ii dă un pumn pe spate.*)

SCENA VII

Viorica, Bîrzu, Ingerașu

Ingerașul (*la sine*) : Dă-i bune, dă-i bune, las' că v-oi stinge eu focu acum.

Bîrzu (*rizînd*) : Dă, Giorico, dă, că mă iubești, mă iubești.

Viorica : Zău te iubesc... na... na... na... (*Ii mai dă pumni.*)

Bîrzu : Ha, ha, ha... (*O ia în brațe.*)

(*Ei stau îmbrățoșați și rizînd ; ingerașul își întinde săgeata spre Viorica.*)

Viorica (*impingînd pe Bîrzu cu spaimă*): Vai de mine, fugi de-aice, că tare ești slut!

Bîrzu (*încrămenit*): Hai!

Viorica: Și bătrîn și pogan, fugi că mă sparii, fugi!

Bîrzu (*voind a se apropia de Viorica*): Giorico! da' ce spul, dragă?

Ingerașu (*puindu-se între ei, îl împinge*): Fugi c-o sparii.

Bîrzu: Hai! Cine-a vorbit?

Viorica (*văzînd ingerașul*): Ara! ce copilaș mîndruț. (*Ingerul îi face semn să tacă ș-o cheamă deoparte.*)

Bîrzu (*căuțînd împregiurul lui*): Un copilaș? da' unde-i? da' unde-i?

Viorica: Iacătă-l! iacătă-l, parcă-i un îngerăș! Ce aripi frumoșele!

Bîrzu: Aripi! Vai de mine! Oare ce biîguesește?... Giorico! vină-ți în simțire! (*Alergînd la ea.*)

(*Ingerașul ia de mîndă pe Viorica și fuge în cealaltă parte de scenă*)

Bîrzu (*uitîndu-se cu jale la Viorica*): Giorico! Vai de mine, a-nnebunit beata Viorică! Iaca ce face dragostea, mă iubește de și-a pierdut mintea... Giorico!

Ingerașu: Prostule! nătărăule!

Bîrzu: Hai, cine a vorbit? cine mă ocărăște? cine?

Ingerul (*dîndu-i o sfîrlă*): Ia eu! eu!

Bîrzu: A! (*Viorica și ingerașu rîd cu hohot.*) Așteaptă, duh necurat! Viorico, vin încoace, că-i ducă-să pe pustii.

Viorica (*ferindu-se de Bîrzu*): Bai, bai, dă-mi pace.

Ingerașul: Ba tu ești dracu pe uscat, slutule!

Bîrzu: Da' unde-i? unde-i?

Viorica (*îngerășului*): Mă rog, scapă-mă de dînsu!

Ingerașu: Las' pe mine! (*Apucînd pe Bîrzu de straie pe dinapoi.*) Iată-mă-s!

Bîrzu (*întorcîndu-se să-l prindă*): A! te-am prins!

Ingerașu (*apucîndu-l de o parte*): Ține bine!

Bîrzu (*asemenea*): A! a!

Aria no. 7

Ingerașu

Ei, zău tare-mi pare bine,
Că-mi bat joc d-un nătărău ;
Ei, de acuma las' pe mine,
Am să-l fac mai prostalău !
Prinde, dă, ce stai pe loc ?

Bîrzu

Baba oarba, zău, mă gioc !

Viorica

Baba oarba, unde-ai mas ?

Ingerașu

Pe cuptori ?... și ce ț-ai ars ?

Viorica

O mînică de cojoc !

Bîrzu

Baba oarba zău mă gioc !

Ingerașu

Na-ți o cheie ș-o lăcată
Să te văd, pas de mă cată ! } bis
Las', mă rog, că-i ameți,
Mai încet, nu te iuți,
N-ați o cheie ș-o lăcată,
Să te văd, pas de mă cată !

SCENA VIII

Viorica (singură) : Ha, ha, ha, sărmanu bădica Bîrzu, o să-l scoată din mînte ingerașu meu ! Doamne ! da' sîtu-i și bătrînu-i bădica Bîrzu, eu, zău, pînă acum nu i-am luat seama ! Iaca, iar mi s-o stricat nunta, de acu cu cine m-oi mărita eu... de !...

Vai de mine, ce păcat,
 C-am rămas fără bărbat,
 Vai de mine de-ntîmplare,
 C-am rămas iar fată mare.
 Iată-mă-s acu-ntre doi,
 Din ei nu știu care-i bunu,
 Am să-i iau pe amîndoi,
 Ca să nu scap nici pe unu.
 Zău i-oi lua pe amîndoi, }
 Ca să nu perd nici pe unu. } bis
 Vai de mine etc. etc.

Tot una-mi zice că mă iubește flăcăul acela Vlad, că m-a noroci!... nu știu, oare să-l cred?... cînd îl văd, parcă mă ia fiori... mă tem de dînsul. (*Aici îngerașul intră, se suie pe trunchi și întinde săgeata asupra Vioricăi.*) A! a! Oare ce simt? un foc parcă mă arde la inimă! Ah! ba nu, nu; Vlad, Vlad îi tînăr, îi frumos! ce boi mîndru! ce căutătură!... Ah! aș vrea să-l văd, să-l văd.

SCENA IX

Viorica, Vlad, Ingerașu

Vlad (*alergînd la Viorica*): Viorico! Viorico! Da' ce fugi tu de mine?...

(*Aici îngerul se coboară după trunchi și se pune după Viorica.*)

Viorica: Eu?

Vlad: O știu! Mă urăști... Viorico! iată-mă-s la picioarele tale... Fie-ți milă, fie-ți milă.

Viorica (*apucîndu-l iute de cap*): O! te iubesc, te iubesc de nu mai pot.

Vlad (*sculîndu-se iute*): Viorico, ce spui? O! Bucuria mă-neacă!

Viorica: Nu știu ce am, nu știu ce simt... dar te iubesc, te iubesc, și de acum fără dumneata nu pot trăi... O! scapă-mă de Bîrzu, scapă-mă! (*Și-ascunde capul în sînul lui Vlad.*)

Vlad : Las', dragă, n-ai grijă... Mă iubești ! Ah ! cît sînt de fericit ! de acum ești a mea. Nu-ți pasă... Hai dragă, vin', vin' să fugim.

(Ingerașu trage pe Viorica de straie făcîndu-i semn să nu priimească.)

Viorica : Să fugim ?

Vlad : Da, Viorico ! trăsura mea ne așteaptă, vin' mai iute, vin'.

(O trage de mînă și ingerașu asemenea de cealaltă parte.)

Viorica : O, bai, bai ! Mai bine, iaca, nunta îi gata, popa ne așteaptă, hai să ne cununăm și pe urmă mi-i duce unde-i vrea...

Vlad : Să ne cununăm... așa degrabă. *(La sine)* Ce oi să fac ? *(Tare)* Nu se poate, Viorico. Vin' întîi cu mine și pe urmă...

(Ingerașu trage pe Viorica de straie ș-îi face semn să nu priimească.)

Viorica : Așa, dumneata vrei să mă-nșeli numai ?

Vlad : Viorico, zău !...

Viorica *(plîngînd)* : Bai, bai, vād că nu mă iubești. *(Ingerașu o trage de mînă spre casă.)*

Vlad : Viorico !

Viorica : Ia vezi, eu te iubesc, da' de nu te-i cununa cu mine, să știi c-oi muri de necaz, da' mai bine oi lua pe Bîrzu.

(Ingerașul o vîră în casă iute.)

Vlad *(repezindu-se s-o oprească)* : Viorico ! Viorico !

Ingerașu *(pe pragul ușei îi pune mîna în piept și-l oprește)* :

Ia mai stăi o leacă, că te-i pripi !

Vlad *(trăgîndu-se înapoi cu mirare)* : Cine vorbește ?

Ingerașul : Ia eu ! eu, îngerul pázitori a Vioricái, știi că vrei s-o înșeli, săraca... dar geaba ți-i, că-s eu pe aici.

Vlad *(în mare mirare)* : Ce-nsemnează ?

Ingerașu : Ia, însemnează că de nu te-i cununa cu Viorica, nu ți-o dau, nu ! Te aștept : de nu-i veni s-o duci la biserică, o ia Bîrzu.

Vlad *(vrea să se repeadă spre înger)* : Da' bine...

Ingerașul *(întră în casă iute și închide ușa)* : Daca-ți place !

SCENA X

Vlad (*singur*) : Viorica ! cununie !... un înger ! Ah ! parcă vi-sez... Ce-oi să fac ? Eu, un boier, un nobil, să mă cunun cu o țărancă, să-mi stric o poziție, un rang... Dar altfel o perd... o perd pentru totdeauna... pe Viorica, pe scumpa mea Viorică... O ! fără de ea nu pot trăi, și ce-mi slujesc rangul, averea, nobleța, dacă voi fi nenorocit toată viața mea.

Aria no. 9

Nu voi nobleță, averi, mărire,
Daca prin ele nu pot să am
O mângâiere, o fericire,
Ce gustă încă și un țaran.
Pe oameni cerul tot de o baie,
Deopotrivă pe toți zidi.
De ce dar astăzi, cu acea vapaie,
Pe o țărancă nu aş iubi !
Noble sînt numai faptele bune,
Ce ș-o țărancă poate simți.
Eu voi dar astăzi, noblu de nume,
Cu Viorica a mă-nsoți.

(*Aici se vede în fund Hîrca.*)

A ! s-a sfîrșit, s-au sfîrșit toate. Mă cunun, mă cunun cu Viorica ! Pe Viorica o iau de soție. (*El se repede să între în casa lui Gînju.*)

SCENA XI

Vlad, Hîrca, Chiosa

Hîrca (*ieșind înainte lui Vlad*) : Auleu, mîncă-ț-aș ochii, cu cine te cununi tătucă ?

Chiosa : Dar cu cine te-ngurlui, beicachi ?

Vlad : A ! bine c-ați venit dragii mei ! Cu Viorica, cu Viorica mă cunun, am hotărît s-o iau de soție.

Hîrca : Auleu !

Vlad : Altfel nu voiește să vie cu mine, ș-o perd, o perd pentru totdeauna.

Hîrca : Ce-ai vorbit frumușelule ? Te cununi ? Te-nsori ? Parcă m-au trăsniț fulgerul de sus !

Vlad : Nu, Hîrco, nu te-ngriji, eu pe voi nu vă voi depărta. Tu, Hîrco, vei fi tot credincioasa mea, și ție, Chioso, ți-oi da o sumă de bani !

Chiosa : Si traiești milostivule, s-ajungi să fii naziru cel mare, ia pe Giorica, ia-o !

Hîrca (*impingînd pe Chiosa*) : Pei proclete, că te sugrum !

Chiosa : (*ferindu-se*) : Deches ! da' ce te-a pălit, Hîrco ?

Hîrca : Da' ce mi-o fost să mai văd, mititelule și puișorule ! Da' cum îi să ei mataluța o țărancă proastă, un boier mare ca dumneata... Auleu, mămucă, să nu faci una ca asta...

Vlad : S-a sfîrșit, s-a sfîrșit, Hîrco ! Am hotărît ! Ea m-așteaptă, mă duc !

Hîrca (*oprindu-l*) : Of ! dar mai stăi o leacă, că mă rupi la inimă !

Chiosa (*vrînd să ia pe Vlad*) : Da' hai, cuconașule !

Hîrca (*Chiosei, furioasă*) : Carnacs, bazaochi, că n-am vorbe cu tine !

Chiosa : Da' nu te jîmba, colțato !

Hîrca (*lui Vlad*) : Of, țigătule și brilantule, nu mă lăsa ! Da' de aceea ți-am prins-o eu de nas cu farmecile, de aceea ți-am dat-o pe mîină ?

Vlad : Ia sfîrșaste, sfîrșaste. (*Vrînd să se ducă*)

Hîrca (*puindu-se în calea lui Vlad, și picîndu-i în genuchi*) : Să nu te duci că mor, ș-ai să dai seama.

Chiosa : Da' crăpi, Scaraoschi.

Vlad : Dar ai nebunit, Hîrco ! Ce-ți pasă ție, daca mă-nsor cu Viorica ?

Chiosa : Ce-ți pasă ție ?... Iaca !

Hîrca (*trîntindu-se la pămînt*) : Vai de mine și de mine, mămulică dragă !... Of, nu vreu să te-nsori, tătucă, nu vreu, că nu-mi vine, nu-mi vine la socoteală...

Chiosa : Înțeleg aleanu ei !...

Vlad : Dacă-s nebun eu...

Aria no. 10

Hîrca (*oprindu-l*)

Vai de mine, mămulică,

Vai, nu mă lăsa!

Fie-ți milă, drăgulină,

Că mor, iaca na!

Chiosa (*lui Vlad*)

Nu vezi Hîrca modoranca,

Ce vrea cu mata?

Hîrca

Să-ți iubești cât vrei țăranca,

Dar nu te-nsura.

Chiosa

Ca să-ți prade biata stare,

Să n-ai ce mânca!

Hîrca

Ia-o, ia-o, țititoare,

Dar femeie ba!

Chiosa

Ca să-ți peardă suflețelul,

Dracului să-l dea.

Hîrca

Of! ne-ascultă cuvînțelul,

Fă-mi pe voia mea.

Chiosa

Ca să-ți peardă suflețelul,

Dracului să-l dea.

Împreună

Chiosa

Nu vezi Hîrca modoranca,

etc. etc.

Hîrca

Să-ți iubești cât vrei țăranca,

etc. etc.

Vlad

Ia vezi Hîrca modoranca
Cu mine ce vrea :
Să mă prade de cea stare
Să n-am ce mânca,
Și să-mi peardă sufletul,
Dracului să-l dea !

Vlad (*împingînd pe Hîrca*) : Așa ticăloaso ! Lipsă, lipsi dinaintea mea. (*El vrea să se repeadă spre ușă.*)

Hîrca (*smulgîndu-se și puindu-se iute în ușă scrișnind*) : În lături, în lături, că te ia dracii.

Chiosa (*trăgînd pe Vlad înapoi*) : Fugi, cuconașule, că-i turbată.

Vlad (*Hîrcăi*) : Iți zdrobesc ciolanile.

Hîrca (*rizînd sălbatec*) : Ha, ha, ha !

Chiosa : Vai de mine !

Hîrca : Da' ai uitat că-s Hîrca vrăjitoarea. De-acu nu scapi din unghiile mele.

Vlad (*voind încă a se repezi spre ușă*) : Ia așteaptă, cioară...

Hîrca (*scofîndu-și din briu varga de alun și vrăjind pe Vlad*) : Stăi, Lascule, că de acu dracu-ți știe de știre.

Vlad (*simțînd efectul vrăjei și poticnîndu-se*) : A ! a !

Chiosa (*asemenea*) : Auleu !

Hîrca (*înaintînd încet spre ei cu varga de alun întinsă*) : Lascule, Lascule, de acu starea ta e a mea ! Sufletul tău, am să-l dau peșcheș dracului ! (*Aici ingerul iese repede din casă.*)

SCENA XII

Hîrca, Chiosa, Vlad, Ingerul

Ingerul (*viind fuga și smucind toiagu din mîna Hîrcăi*) : Stăi, Hîrco, că mai sînt și eu pe aici !...

Vlad, Chiosa (*viindu-și în sine*) : A ! a !

Hîrca (*dîndu-se înapoi c-un țipet sălbatec*) : A !

Ingerul (*rupînd bățul Hîrcăi*) : Iată vrăjile tale stricate, de acum nu mai ai nici o putere.

Hîrca : Auleu !

Chiosa : Să trăiești frumușelule !

Ingerul : Vlade ! vin' cu mine, n-ai nici o grijă de acum, însoțirea ta s-a face, eu te voi cununa. (*Ia pe Vlad și-l duce lingă casă.*)

Chiosa (*fiindu-se de straietele lui Vlad*) : Nu mă lăsa cuco-nașule !

Ingerul : Hîrco, tu ai vrut să perzi două suflete : eu ți-am stri-cat planurile : în loc de duhul cel rău care voiai tu să scoți din cazan, am ieșit eu, îngerul păzitor a Vioricăi. (*El intră cu Vlad în casă.*)

Hîrca (*cu glas slab și amețită*) : A ! m-a biruit, m-a biruit Cel-de-sus.

Chiosa (*scoțînd capul pe ușă*) : Ai sfeclit-o, ai sfeclit-o !
(*Hîrca vrea să se repeadă la el, Chiosa închide ușa iute.*)

SCENA XIII

Hîrca (*singură*) : Lascule ! Lascule ! încă n-ai scăpat tu de mine. A ! de acu lăieșii, lăieșii să-mi strig eu, dancii mei, săracii.
(*Hîrca se suie pe trunchi și buciună de trei ori dintr-un corn ce l-a luat de pe trunchi.*)

Aria no. 11

Săriți, săriți, săriți,
Copii nu mă lăsați,
Haideți, haideți, veniți,
Pe Hîrca agiutați !
Iată-mă-s la osîndire,
Săriți, săriți, băieți !
Hîrca voastră-i la peire,
Săriți, săriți, haideți.

Hîrca, Lăieșii, și îndată Bîrzu

Aice Hîrca mai buciumă de trei ori, țiganii vin
alergînd din toate părțile cu parul de umere

Corul

Săriți, săriți, săriți !
Pe Hîrca s-ajutați,
Haideți, haideți, veniți !
Pe Hîrca n-o lăsați.
Iată-o-i la osîndire,
Săriți, săriți, băieți,
Hîrca voastră-i la peire,
Săriți, săriți, haideți !

Bîrzu (*intră alergînd*) Vai de mine, da' ce este modorănilor ?
Arde satu ?

Hîrca (*coborîndu-se de pe trunchi*) : Ce este ? Ia, ai rămas fără
nevastă.

Bîrzu : Giorica mea !

Hîrca : Ia, pe Giorica ta, ți-a suflat-o Lascu.

Bîrzu : Lascu ! Ce mîncare-i acela ?

Hîrca : Ia Vlad, țăranul, vrea să se cunune cu Giorica ta !

Bîrzu : Vai de mine, ce-mi spui, jupîneasă țigancă ?... Vlad,
auzi ?... și zice că mi-i văr... dă, mai crede altă dată ve-
rilor.

Hîrca : Dă-te mie și-ți scap pe Giorica.

Bîrzu : Mă dau, mă dau, dragă jupîneasă țigancă, a dumitale
să fiu, numai dă-mi pe Viorica, dă-mi-o, mă rog, că mor.

Hîrca : Las' pe mine. (*Lăieșilor.*) Să vă văd, dancii mamei !
Dați buzna în casă și-mi suflați romînca pe sus.

Bîrzu (*sărînd de bucurie*) : Să trăiești, să trăiești jupîneasă
lăieșiță.

Final no. 12

Lăieșii (*vînturînd ciomegile*)

Săriți, săriți, săriți !
Romînca să-mi luați,
Haideți, haideți, veniți,
Romînca să-mi suflați !

Bîrzu

Vai de mine, Giorică,
Cum de lași pe-al tău bădică !

Corul

Săriți, săriți, băieți !
Săriți, săriți, haideți !

Hîrca

Las' pe mine, pe romîncea,
Ți-o dă astăzi Baba Hîrca.

Corul

Săriți, săriți, săriți,
Haideți, haideți, grăbiți !

SCENA XV

Lăieșii, Hîrca, Bîrzu, Chiosa

In minutul ce lăieșii vreau să se repeadă, Chiosa
iese repede din oasă

Chiosa

Auleu, lăieșilor,
Da' ce faceți, dancilor ?
Ce vă puneți voi în cîrcă,
C-un boiar, c-un boiar mare !
Pentr-o Hîrcă ș-o mocîrcă,
Că-ți muri-n spînzurătoare ! (ter.)

Corul (*dîndu-se în lături cu frică*)

Un boier, măi, boier mare !
Om muri-n spînzurătoare !

Hîrca

Auleu, mo, da' ce stați ?
Auleu, nu mă lăsați !

Corul

Un boier, un boier mare !
Om muri-n spînzurătoare.

Chiosa

Geaba, Hîrco, s-a sfîrșit,
Că veleatu ți-a sosit.
Iaca dracu, dracu vine,
Să te ducă-n iad pe tine! (d-a capo)

(Aici Hîrca se cufundă în pămînt.)

Hîrca (*cufundîndu-se*): Auleu! auleu!

(In vremea aceasta, fundul scenei, care se acoperise de nori, se deschîde și se vede în depărtare Viorica și Vlad în genuchi, pe care îngerașu îi încunună.)

(Tablou.)

S f î r ș i t